

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД
У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 25/19
15.7.2020. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија: Милимира Лукића, председника већа, Наде Зец, Бојане Пауновић, Весне Петровић и Драгана Тесаровића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Јелене Савић, као записничара, у кривичном предмету против **окривљеног Радомира Марковића и др.** због кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 5 КЗ у подстрекавању у вези члана 34 КЗ и др., одлучујући о жалбама Тужиоца за организовани криминал, окривљеног Радомира Марковића, супруге окривљеног Радомира Марковића, Иванчице Марковић, бранилаца окривљеног Радомира Марковића, адвоката Владимира Маринкова и Душана Машића, окривљеног Милана Радоњића, браниоца окривљеног Милана Радоњића, адвоката Зоре Добричанин Никодиновић, браниоца окривљеног Мирослава Курака, адвоката Стевана Протића, окривљеног Ратка Ромића и браниоца окривљеног Ратка Ромића, адвоката Зоре Добричанин Никодиновић, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења К.По1 бр.61/14 од 05.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 7. и 8. јула 2020. године, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Миленка Мандића, окривљених Милана Радоњића и Ратка Ромића и њихових бранилаца, адвоката Владимира Маринкова, адвоката Душана Машића и адвоката Зоре Добричанин Никодиновић, као и браниоца окривљеног Мирослава Курака, адвоката Младена Џомића, након већања и гласања дана **15. јула 2020. године**, једногласно је донео:

РЕШЕЊЕ

УСВАЈАЊЕМ жалби Тужиоца за организовани криминал, окривљеног Радомира Марковића, супруге окривљеног Радомира Марковића, Иванчице Марковић, бранилаца окривљеног Радомира Марковића, адвоката Владимира Маринкова и Душана Машића, окривљеног Милана Радоњића и његовог браниоца, адвоката Зоре Добричанин Никодиновић, браниоца окривљеног Мирослава Курака, адвоката Стевана Протића, као и окривљеног Ратка Ромића и његовог браниоца, адвоката Зоре Добричанин Никодиновић, **УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења К.По1 бр.61/14 од 05.04.2019. године и предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К.По1.бр. 61/14 од 05.04.2019. године окривљени Радомир Марковић, Милан Радоњић, Мирослав Курак и Ратко Ромић оглашени су кривим и то окривљени Радомир Марковић да је извршио кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 5 КЗ у подстрекавању у вези члана 34 КЗ, окривљени Милан Радоњић, окривљени Мирослав Курак и окривљени Ратко Ромић као саизвршиоци кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 5 КЗ у вези члана 33 КЗ, па их је суд осудио и то Радомира Марковића на казну затвора у трајању од 30 (тридесет) година, окривљеног Милана Радоњића на казну затвора у трајању од 30 (тридесет) година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору почев од 14.01.2014. године до 04.08.2017. године, а који му је одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебног одељења Кпп.По1.бр. 3/14 од 15.01.2014. године, као и време проведено под мером забране напуштања стана уз примену електронског надзора почев од 04.08.2017. године па надаље, по решењу Вишег суда у Београду, Посебног одељења К.По1.бр. 61/14-Кв.По1.бр. 398/17 од 04.08.2017. године, окривљеног Мирослава Курака на казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година и окривљеног Ратка Ромића на казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору почев од 14.01.2014. године до 04.08.2017. године, а који му је одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебног одељења Кпп.По1.бр.3/14 од 15.01.2014. године, као и време проведено под мером забране напуштања стана уз примену електронског надзора почев од 04.08.2017. године па надаље, по решењу Вишег суда у Београду, Посебног одељења К.По1.бр.61/14-Кв.По1.бр.398/17 од 04.08.2017. године. На основу одредбе члана 258 став 4 ЗКП оштећена Јелена Ђурувија-Ђурица и оштећени Раде Ђурувија упућени су на парнични поступак ради остваривања имовинско-правног захтева. На основу одредбе члана 261, 262 и 264 ЗКП обавезани су окривљени Радомир Марковић, Милан Радоњић, Мирослав Курак и Ратко Ромић да плате трошкове кривичног поступка по правноснажности пресуде, чију ће висину суд утврдити посебним решењем у року од 15 дана од дана правноснажности истог решења, под претњом принудног извршења, а да у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, плате на име паушала износ од по 20.000,00 динара.

Против наведене пресуде, жалбе су изјавили:

- заменик Тужиоца за организовани криминал, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичним санкцијама, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење укине првостепену пресуду и предмет упути првостепеном суду на поновно суђење,

- окривљени Радомир Марковић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење преиначи првостепену пресуду и ослободи га од оптужбе или пресуду укине и предмет врати

првостепеном суду на поновно одлучивање, те је тражио да заједно са браниоцима буде присутан седници већа другостепеног суда,

- супруга окривљеног Радомира Марковића, Иванчица Марковић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине првостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење и то редовном суду, Вишем суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду,

- браниоци окривљеног Радомира Марковића, адвокати Владимир Маринков и Душан Машић, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и преиначи побијану пресуду, те окривљеног ослободи од оптужбе или исту укине а предмет врати стварно надлежном суду на поновно суђење,

- окривљени Милан Радоњић, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду и ослободи га од оптужбе или исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, те је тражио да буде обавештен о седници већа другостепеног суда,

- бранилац окривљеног Милана Радоњића, адвокат Зора Добричанин Никодиновић из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење преиначи побијану пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе или је укине и предмет врати првостепеном суду на даљи поступак и тражила је да заједно са окривљеним буде обавештена о седници већа другостепеног суда,

- бранилац окривљеног Мирослава Курака, адвокат Стеван Протић, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и битних повреда одредаба ЗКП и погрешне примене материјалног права, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење преиначи побијану пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе или исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, те је тражио да буде обавештен о седници већа другостепеног суда,

- окривљени Ратко Ромић из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење преиначи побијану пресуду и ослободи га од оптужбе или исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, те је тражио да буде обавештен о седници већа другостепеног суда и

- бранилац окривљеног Ратка Ромића, адвокат Зора Добричанин Никодиновић из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење преиначи првостепену пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе или исту укине а предмет врати првостепеном суду на даљи поступак, те је тражила да заједно са окривљеним буде обавештена о седници већа другостепеног суда.

Одговоре на жалбу Тужиоца за организовани криминал поднели су:

- браниоци окривљеног Радомира Марковића, адвокати Владимир Маринков и Душан Машић су предложили да се жалба Тужиоца за организовани криминал, одбије

као неоснована.

- бранилац окривљених Милана Радоњића и Ратка Ромића, адвокат Зора Добричанин Никодиновић је предложила да се жалба Тужиоца за организовани криминал одбије као неоснована, а да се жалбе бранилаца окривљених усвоје као основане и првостепена пресуда преиначи у смислу жалбених предлога бранилаца.

Заменик тужиоца за организовани криминал Миленко Мандић је у свом поднеску Ктж. бр.32/19 од 30.10.2019.године предложио да Апелациони суд у Београду уважи жалбу Тужилаштва за организовани криминал и пресуду Вишег суда у Београду, Посебног одељења К ПО1 бр 61/14 од 5.4.2019.године укине и упути предмет првостепеном суду на поновно суђење, а жалбе окривљеног Радомира Марковића, окривљеног Милана Радоњића, окривљеног Ратка Ромића, браниоца окривљеног Мирослава Курака, адвоката Стевана Протића, бранилаца окривљеног Радомира Марковића, адвоката Владимира Маринкова и Душана Машића, браниоца окривљеног Милана Радоњића, адвоката Зоре Добричанин Никодиновић, и браниоца окривљеног Ратка Ромића, адвоката Зоре Добричанин Никодиновић, одбије као неосноване.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је одржао седницу већа у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Миленка Мандића, окривљеног Милана Радоњића и окривљеног Ратка Ромића, супруге окривљеног Радомира Марковића, Иванчице Марковић, те њихових бранилаца, адвоката Владимира Маринкова, адвоката Душана Машића, адвоката Зоре Добричанин Никодиновић, као и браниоца окривљеног Мирослава Курака, адвоката Младена Џомића, који се јавио по заменичком пуномоћју за адвоката Стевана Протића и одсуству окривљеног Радомира Марковића који је обавестио другостепени суд да не жели да присуствује седници. На седници већа Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања, који су истакнути у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, те навода из одговора на жалбу, а имајући у виду и предлог заменика тужиоца за организовани криминал из поднеска Ктж. бр.32/19 од 30.10.2019.године, нашао:

- жалбе су основане.

Основано се изјављеним жалбама првостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка, указивањем да је првостепени суд изреком пресуде повредио објективни и субјективни идентитет оптужнице и прекорачио оптужбу чиме је учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 9 ЗКП, као и битну повреду из члана 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 2 ЗКП, будући да је изрека пресуде неразумљива, разлози пресуде противречни изреци, као и да у пресуди нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања, а дати разлози су потпуно нејасни и у знатној мери противречни, због чега није могуће испитати законитост и правилност пресуде.

Наиме, изреком побијане пресуде оглашени су кривим што су априла 1999. године у Београду, по налогу НН лица, по претходном договору и плану, заједно са НН лицем, способни да схвате значај својих дела и управљају својим поступцима, свесни да је дело чије су извршење хтели забрањено, са умишљајем лишили живота власника, директора, главног и одговорног уредника Дневног листа “Дневни телеграф” и Недељника “Европљанин”, сада пок. Славка Ђурувију, из Београда, из ниских побуда, због његовог јавног иступања у земљи и иностранству и критике носиоца политичке власти, а ради очувања постојеће структуре власти и то:

-тако што је окривљени Радомир Марковић план о лишењу живота оштећеног пренео окривљеном Милану Радоњићу и тако га подстрекао да припреми физичку ликвидацију оштећеног,

-тако што је окривљени Милан Радоњић постигао договор о лишењу живота новинара оштећеног, са припадником РДБ окр. Ратком Ромићем, Мирославом Кураком и НН лицем, искористио своја службена овлашћења начелника ЦРДБ Београд ради извршења планираног кривичног дела, тако што је противзаконито, без писменог предлога, дао усмени налог за примену мере тајне контроле телефонских разговора (ТКТР) супротно тачкама 5 и 42 Правила о раду Службе државне безбедности (“Службени лист СФРЈ, Поверљиво гласило” број 18 од 27.07.1990. године) и тачки 8 Упуства о примењивању прописаних средстава и метода рада о извршавању послова из делокруга СДБ (ДТ 01 број 527/91) издао усмени налог сада пок. Зорану Павићу начелнику IX Одељења ЦРДБ Београд да се дана 09. и 10.04.1999. године примени мера тајног праћења непрекидно 24 часа и да га извештава о сваком кретању оштећеног, а дана 11.04.1999. године због закаснелог јављања претходног дана када је оштећени већ ушао у стан, наложио да га хитно и детаљно обавештава о свакој промени кретања и места где се оштећени налази, а посебно када се упути према свом стану, те организовао да са подацима о кретању оштећеног Славка Ђурувије буде упознат и окривљени Ратко Ромић и окривљени Мирослав Курак, а преко њих и непосредни извршилац и тако омогућио непосредно извршење дела од стране НН лица и то тако што је дао налог да преда возило марке “Golf” окривљеном Ратку Ромићу, издао усмени налог да се обустави трајно праћење оштећеног и преузме даље праћење другог лица, на који начин је спречио да окривљени Ратко Ромић и окривљени Мирослав Курак и непосредни извршилац НН лице буду уочени од припадника IX Одељења, и одмах по давању налога телефонским путем обавестио окривљеног Ратка Ромића и окривљеног Мирослава Курака о кретању оштећеног,

-тако што је окривљени Ратко Ромић преузео возило Голф 3 беле боје, а које је користио у непосредној близини места извршења и

-тако што су окривљени Мирослав Курак и окривљени Ратко Ромић омогућили НН лицу да неопажено приђе иза леђа оштећеном и оштећеној Бранки Прпа и испали 5 пројектила у леђа оштећеног, удари дршком пиштоља оштећену Бранку Прпа и поновно испали рафално више пројектила у оштећеног,

чиме је окривљени Радомир Марковић извршио кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 5 КЗ у подстрекавању у вези са чланом 34 КЗ, а окривљени Милан Радоњић, Мирослав Курак и Ратко Ромић као саизвршиоци кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 5 у вези са чланом 33 КЗ.

Члан 420 ЗКП прописује да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници, те да суд није везан за предлог тужиоца у погледу правне квалификације кривичног дела.

Стога, суд на основу чињеница утврђених на главном претресу може уподобити чињенични опис дела из оптужног акта, али само у границама чињеница и околности које се тичу радње извршења и осталих битних елемената дела које овлашћени тужилац ставља на терет окривљеном. Све мимо тога, представља прекорачење оптужног акта и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 439 став 1 тачка 9 ЗКП.

Имајући у виду напред изнето, основано се у изјављеним жалбама Тужиоца за организовани криминал, као и бранилаца окривљених, истиче да је првостепени суд прекорачио оптужбу и повредио принцип идентитета оптужбе и пресуде, на тај начин што је у изреку пресуде унео речи које у диспозитиву оптужнице од 29.12.2014. године нису постојале и то: да су окривљени Радомир Марковић, Милан Радоњић, Мирослав Курак и Ратко Ромић “по налогу НН лица, по претходном договору и плану заједно са НН лицем”....."па је окривљени Милан Радоњић постигао договор о лишењу живота оштећеног са припадник РДБ окривљеним Ратком Ромићем и Мирославом Кураком и НН лицем".... "те организовао да са подацима кретања оштећеног буду упознати окривљени Ратко Ромић и Мирослав Курак, а преко њих и непосредни извршилац и тако омогућио непосредно извршења дела од стране НН лица"... "на који начин је спречио да окривљени Ратко Ромић, окривљени Мирослав Курак и непосредни извршилац, НН лице, буду уочени од припадника Деветог одељења РДБ”.... "по давању налога, телефонским путем обавестио окривљеног Ратко Ромића и окривљеног Мирослава Курака о кретању оштећеног, који су омогућили НН лицу да, а након уласка сада покојног, Славка Ћурувије са оштећеном Бранком Прпом, у пролаз зграде број 35, истима неопажено приђе иза леђа и око 16,45 часова са раздаљине од око 1,5 метра из аутоматског пиштоља " Шкорпион”, калибра 7,65 мм, испали рафално пет пројектила у леђа оштећеног...а потом оштећену Бранку Прпу, када је покушала да се окрене, ударио дршком пиштоља у потиљачни део главе, од ког ударца је пала”.

У конкретном случају, овлашћени тужилац је до краја главног претреса остао при чињеничном опису из оптужнице, а првостепени суд је, након тога, изменио чињенични опис из оптужног акта, тако што је у чињенични опис изреке првостепене пресуде додао одређене чињенице и околности које нису биле садржане у оптужници. На овај начин су, по налажењу овог суда, окривљени оглашени кривим за нове чињенице и радње, које оптужба не садржи и о којима, у току предметног поступка, нису извођени докази. Наиме, увођењем “НН лица” у изреку пресуде, а које је, према утврђењу првостепеног суда, учествовало у радњи извршења кривичног дела заједно са окривљенима и то као непосредни извршилац (о чему је код окривљених, у таквој ситуацији, морала постојати свест) и додавањем нових радњи окривљенима Милану Радоњићу, Мирославу Кураку и Ратку Ромићу ("по давању налога, телефонским путем обавестио окривљеног Ратка Ромића и окривљеног Мирослава Курака о кретању оштећеног, који су омогућили НН лицу да након уласка Славка Ћурувије и Бранке Прпе у пролаз зграде бр 35, истима неопажено приђе иза леђа") првостепени суд је, када је реч о начину извршења кривичног дела, значајно изменио чињенично стање које је по

сопственој оцени утврдио, у односу на чињенично стање описано у оптужници. При томе се у ожалбеној пресуди не наводи ниједан једини доказ на основу ког је првостепени суд утврдио са несумњивом извесношћу присуство још једног лица на лицу места и то непосредног извршиоца, нити на основу којих доказа је утврдио да је НН лице постигло договор о лишењу живота оштећеног, а на шта се основано указује жалбом ТОК-а, због чега се у жалбеном поступку, у том делу, не може испитати правилност закључивања првостепеног суда.

Имајући у виду да измене у изреци пресуде од стране првостепеног суда морају остати у границама чињеничног основа оптужбе, тачније у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива и које је тужилац током поступка доказивао, што је у вези и са основним правом окривљених да знају за шта су тужени и за шта могу бити осуђени, то се основано изјављеним жалбама указује да је изменом чињеничног описа од стране првостепеног суда, учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 9 ЗКП.

Истовремено, оваквим поступањем првостепеног суда, односно увођењем НН лица у чињенични опис радње кривичног дела, на више места, у различитим сегментима, изрека пресуде је учињена неразумљивом, јер најпре остаје нејасно да ли се у конкретном случају ради о једном НН лицу (по чијем налогу окривљени поступају) или су у питању више НН лица, да ли је исто НН лице налогодавац, лице са којим окривљени постижу претходни договор, а такође и непосредни извршилац кривичног дела, или се ради о различитим НН лицима, а што из изреке пресуде није могуће јасно разлучити, чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП, како се то основано у изјављеним жалбама указује.

Надаље, на додатне нејасноће садржане у изреци пресуде, основано се указује жалбама ТОК-а, као и бранилаца окривљених Мирослава Курака и Ратка Ромића, утолико што из изреке пресуде произлази да је "окривљени Милан Радоњић, по давању налога телефонским путем, обавестио окривљеног Ратка Ромића и Мирослава Курака о кретању оштећеног, који су омогућили НН лицу да након уласка Славка Ћурувије и Бранке Прпе у пролаз зграде бр 35, истима неопажено приђе иза леђа..."

Међутим, првостепени суд у изреци, а и касније у образложењу пресуде (приликом оцене изведених доказа), није уопште навео на који начин су окривљени Мирослав Курак и Ратко Ромић омогућили НН лицу да изврши предметно кривично дело, што њихове радње, ближе описане у изреци пресуде чини нејасним и неразумљивим. Ово стога, што се из изреке првостепене пресуде не види и остаје нејасно где су се, у моменту извршења кривичног дела над Славком Ћурувијом и Бранком Прпом, налазили окривљени Ратко Ромић и Мирослав Курак, да ли су били заједно или су били раздвојени. Даље, нејасно је на који начин и којом својом радњом су омогућили НН лицу извршење кривичног дела, односно којом својом предузетом радњом су омогућили НН лицу да оштећенима неопажено приђе иза леђа и тиме као саизвршиоци, учествовали у извршењу кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 5 у вези члана 33 КЗ, што је довело до битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП.

Поред тога, основано се изјављеним жалбама бранилаца окривљених указује

на неразумљивост изреке пресуде у делу у коме се наводи да су окривљени Радомир Марковић, Милан Радоњић, Мирослав Курак и Ратко Ромић поступали “по налогу НН лица, по претходном договору и плану, заједно са НН лицем”, будући да из изреке побијане пресуде не произлази ко све је, где и када учествовао у сачињавању *претходног договора и плана* заједно са НН лицем, да ли окривљени Радомир Марковић или и остали окривљени, посебно кад се има у виду да првостепени суд на страни 125 ожалбене пресуде наводи да је “окривљени Радомир Марковић, налазећи да је и даље угрожен, пре свега, председник државе, а да је главна улога окривљеног у том тренутку заштита истог, пренео *своју* одлуку о уклањању оштећеног Славка Ђурувије....”.

Даље, нејасно је када је окривљени Милан Радоњић, који је према изреци пресуде, постигао договор о лишењу живота оштећеног, не само са окривљеним Ромић Ратком и окривљеним Мирославом Кураком, већ и са НН лицем, при чему првостепени суд у разлозима на 125 страни наводи да је окривљени Радоњић “реализовао план уклањања оштећеног Ђурувије уз ангажовање и договор са Ромићем и Кураком..., а који заједно ангажују и НН лице”, из чега је нејасно да ли је НН лице, чије постојање, улогу и предузете радње је првостепени суд унео у изреку пресуде, постигло договор са окривљеним Ромићем и Кураком, или и са окривљеним Радоњићем. Стога се основано жалбама указује да у образложењу пресуде нису дати довољно јасни разлози о одлучним чињеницама на основу којих је првостепени суд утврдио постојање претходног договора између свих окривљених, а посебно договора са НН лицем.

У прилог чињеници да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка, те да недостају разлози за одлучне чињенице је и то што првостепени суд не даје разлоге везано за постојање заједничког умишљаја на страни окривљених, нити договора, нити наводи из чега закључује да су окривљени Милан Радоњић, Мирослав Курак и Ратко Ромић поступали као саизвршиоци. Да би могло да дође до примене одредбе члана 33 Кривичног законика, првостепени суд мора тачно да утврди у чему се састоје радње извршења кривичног дела у односу на сваког учесника понаособ, односно да утврди у чему се састоји заједничко саучествовање сваког од окривљених у извршењу кривичних дела, јер се у противном ова законска одредба не може применити.

С тим у вези, изреком побијане пресуде се окривљеном Радомиру Марковићу ставља на терет "да је план о лишењу живота пренео окривљеном Милану Радоњићу и тако истог са умишљајем подстрекао да припреми физичку ликвидацију оштећеног”.

Подстрекавање, као облик саучесништва, представља стварање код другог одлуке да се изврши одређено кривично дело или учвршћивање такве одлуке, те се основано изјављеним жалбама поднетим у корист окривљеног Радомира Марковића указује да је остало нејасно којим радњама је, описаним у изреци пресуде, окривљени Радомир Марковић код окривљеног Милана Радоњића створио одлуку да изврши предметно кривично дело и на који начин, што се из изреке, као и из образложења пресуде не може утврдити, чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП.

Надаље, првостепени суд на странама 68 – 73 образложења пресуде цитира које доказе је извео током кривичног поступка, па поред осталог, наводи које је све сведоке испитао, при чему, за разлику од неких испитаних сведока, суд уопште не наводи у пресуди садржину исказа набројаних 64 сведока, те не наводи да ли су њихови наводи од утицаја нити оцену да ли их прихвата или не прихвата. Код наведеног, основано се изјављеном жалбом Тужиоца за организовани криминал али и жалбама бранилаца у којима се цитирају искази поименице неких од испитаних сведока, указује да је суд, у образложењу побијане пресуде, навео да је током доказног поступка ценио исказе сведока, али остаје нејасно на који начин их је ценио, односно да ли их је прихватио и у ком делу, будући да првостепени суд у образложењу пресуде уопште ни не наводи садржину њихових исказа, те је нејасно шта је суд на основу њих могао утврдити, а из ког разлога се побијана пресуда ни у том делу не може испитати.

Дакле, по налажењу овог суда, првостепени суд је у образложењу побијане пресуде морао, у најбитнијим цртама, изнети садржину исказа свих сведока чији су наводи могли да буду од утицаја на коначно закључивање и након тога навести оцену тих исказа јер би само у таквој ситуацији било могуће да се на свестран начин испита правилност и законитост пресуде, с обзиром да би се из таквог образложења могло утврдити из ког разлога искази одређених сведока нису од утицаја, односно да ли је у том погледу правилна одлука суда и да ли уопште искази, које наводи суд, одговарају записницима о исказима датим у току поступка.

У вези са напред наведеним, у изреци ожалбене пресуде је наведено и да је "окривљени Милан Радоњић дана 9.4.1999. године Д. П. припаднику IX одељење РДБ дао налог да преда возило марке "Golf" окривљеном Ратку Ромићу, који је истог дана у вечерњим сатима на паркингу иза зграде тадашњег седишта друге управе РДБ у ул. Кнеза Милоша 103 преузео возило марке "Wolkswagen VW Golf3" беле боје регистарских ознака ..., а које је, без евидентирања у колској књижици, користио у непосредној близини места извршења".

У том смислу, жалбама бранилаца окривљених се указује да је селективно изношење садржине изведених доказа, у самом образложењу пресуде, посебно евидентно у делу образложења где се наводи садржина исказа оперативаца IX одељење ЦРДБ-а, које је примењивало меру тајног праћења према Славку Ђурувији и дана 11.4.1999. године, те иако суд у самој изреци наводи да је окривљени преузео возило марке "Wolkswagen" и користио у непосредној близини места извршења, те преко колске радио станице у возилу дана 11.4.1999. године чуо извештавање припаднике IX одељења, супротно томе, првостепени суд је у образложењу пресуде приликом навођења садржине изјава сведока припадника IX одељења, који су примењивали меру тајног праћења према Славку Ђурувији пропустио да наведе део исказа сведока (Д. П., И. П., Н. Г., П. Н., С. Ј., Г. М., Н. В., Д. Б. и осталих), који су се изјашњавали на околност да ли је возило марке "Wolkswagen" беле боје, које је користило IX одељење, било у близини места у време извршења кривичног дела.

Поред тога, првостепени суд у образложењу пресуде на страни 117. закључује

да је "предметно возило предато окривљеном Ратку Ромићу дана 9.4.1999. године, а што уједно потврђује закључак суда да је на дан 11.4.1999. године управо Ратко Ромић био у поседу предметног возила".

За овакво закључивање суда - да је окривљени Ратко Ромић дана 11.4.1999. године користио предметно возило, суд није дао довољно јасне разлоге у образложењу побијане пресуде, а посебно имајући у виду исказе испитаних сведока - припадника пратећег IX одељења. При томе, код чињенице да из изреке пресуде произлази да је "окривљени Милан Радоњић телефонским путем обавестио окривљеног Ратка Ромића и Мирослава Курака о кретању оштећеног критичном приликом", за овај суд, остаје нејасно од каквог утицаја је, за разјашњење чињеничног стања у конкретном случају, чињеница да ли је окривљени Ратко Ромић користио критичног дана наведено возило у *непосредној близини* места извршења, а посебно од каквог је значаја радња окривљеног Милана Радоњића да је телефонским путем *обавестио* окривљеног Ратка Ромића и Мирослава Курака *о кретању оштећеног*, у ситуацији када је окривљени Ратко Ромић, према изреци пресуде, преко колске станице *чуо* извештавање припадника деветог одељења и тако *имао информације о кретању* истих и *оштећених*, а што изреку пресуде и разлоге дате у образложењу исте, чини противречним, чиме је суд учинио битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП.

Такође, по оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, основано се у изјављеним жалбама, а посебно у жалби браниоца окривљеног Мирослава Курака, адвоката Стевана Протића указује да се првостепени суд у процесу закључивања, користио правилима логичног размишљања и расуђивања, међутим, поред логичног размишљања, суд је дужан да непристрасно оцени изведене доказе и да на основу њих са једнаком пажњом утврди чињенице које терете или иду у корист окривљеном. Закључивање суда о постојању или непостојању чињенице о неком догађају, не сме бити произвољно, засновано на емоцијама или личном односу према предмету и странкама. Законик о кривичном поступку тражи да сво закључивање буде изведено из прихваћених метода и објективних мерила расуђивања, које се ослања на здрав разум, које је реалистично и утемељено на искуству, на критичном одмеравању супротстављених ставова, као и правилима логике као вештине и метода исправног размишљања.

Имајући у виду учињене битне повреде одредаба кривичног поступка на које се основано жалбама Тужиоца за организовани криминал, окривљених и њихових бранилаца указује, Апелациони суд у Београду је жалбе усвојио, а првостепену пресуду укинуо и предмет вратио на поновно суђење.

У поновном поступку, првостепени суд ће отклонити недостатке и повреде на које је указано у овој одлуци и поступити по примедбама овог суда, а изведене доказе ће на правилан начин изложити, анализирати и оценити, како појединачно, тако и у међусобној повезаности и у склопу са одбранама окривљених, те позвати странке да предложе извођење и других доказа за којима се укаже потреба, након чега ће донети правилне чињеничне и правне закључке и за исте дати јасне, конкретне и аргументоване разлоге, које ће на ваљан начин изложити и образложити и донети правилну и закониту одлуку.

Имајући у виду разлоге изнете у образложењу овог решења, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је на основу члана 458 ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записаничар- саветник
Јелена Савић, с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић